Den 2 Juli 1873.

Här hålles silfverbröllop; i grönan högtidsskrud
Naturen sjelf sig smyckat har till festen.
Brudgummen heter Stenström och Carin är hans brud
Och sällhet är förnämsta bröllopsgästen.
För fem och tjugu år sen han trädde in här visst,
Må — som han tidigt kommit — han stanna qvar till sist,
Vi alla det så innerligen önska.

2

Att lefva är att älska, ty annars blir vårt lif
En plåga för oss sjelfva och för andra.
Hur snabbt och lätt med kärlek, hur trögt och tungt med kif
Går vägen vi gemensamt ha att vandra!
Idag gaf himlen löfte att skänka jorden regn —
Det gälle ock vårt brudpar om himlafadrens hägn
Välsignelse i deras hederskrona.

2

Tre fagra blommor växa i denna bröllopsgård
Må hemmets prydnad städse de förblifva!
För all föräldraömhet, som hållit om dem vård,
Är det den bästa tack de kunna gifva.
Som sagornas prinsessor, så sitta här de tre,
Snart rida uppför backen så bålda riddare,
Att rycka dem ur jungfruburens sköte.